Număr(atribuit prin PIGD): 4-25148068-12-5r-21102025
Dosarul nr. 5r – 6477/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 martie 2026 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, Republica Moldova,
Instanţa de judecată, compusă din:

Preşedintele ședinței,
judecător Ion Dadu
Grefier Alexandra Darii
În ședința de judecată s-a prezentat:
Contravenientul/contestatarul Rusu Andrian
În ședința de judecată nu s-a prezentat:
Agentul constatator IP Centru al DP mun. Chișinău al IGP – Calmuș Vasile

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către contestatarul **Rusu Andrian**, a.n. *****, IDNP: *****, dom. Republica Moldova, mun. Chișinău, str. *****, cetățean al R. Moldova, de naționalitate moldovean, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și

A C O N S T A T A T :

La 20.10.2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de **Rusu Andrian**, asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravenţional.

În prezenta contestație petiționarul a indicat: agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce confirmă comiterea de către **Rusu Andrian** a faptei imputate, nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care să confirme acest fapt.

Indică că agentul constatator nu a prezentat instanţei extrase din conturile mele bancare cu careva tranzacţii, prin care să fie certificat că aş fi recepţionat careva bani din partea unor membri ai partielor politice în scop electoral. La fel, agentul constatator nu a prezentat instanţei probe pertinente care să justifice că ar fi pretins careva mijloace

băneşti prin aplicaţia mobilă PSB în scop electoral; agentul constatator nu a prezentat instanţei probe care să ateste că ar fi client a unor bănci din Federaţia Rusă sau client al unor alte bănci din Federaţia Rusă. Indică că agentul constatator nu a prezentat instanţei probe care să ateste legătura între subsemnatul Rusu Andrian în raport cu oligarhul criminal Ilan Şor.

Se arată că doar cetăţenii RM care au pretins si au primit întradevăr mijloace financiare din partea partidelor politice cu scopul de a-şi exercita vriun drept electoral - urmează a fi sancţionaţi, cu respectarea prezumţiei nevinovăţiei chiar şi în privinţa acestora. În privinţa categoriilor de cetăţeni menţionată supra, urmează a fi dovedită vinovăţia dacă este întrunită latura obiectivă în special a contravenţiei art. 47[1] al. (1) Cod Contravenţional, şi anume dacă se dovedeşte că au pretins personal sau prin mijlocitor, dacă au primit mijloace financiare de la vriun reprezentant al partidului politic, cu dovedirea laturii subiective - scopul propus, cu citarea acestor persoane în cadrul examinării cauzei.

Nu este clar cum s-a depistat locul pretinsei fapte, or Rusu Andrian, nu domiciliază în mun. Chişinău deja de foarte mult timp, dar domiciliez cu soţia sa şi cei 4 copii minori - în r-nul Criuleni.

Ca urmare, se invocă că fapta contravenţională indicată de agentul constatator este una sablonată şi fără caracter individual. Astfel, în „Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 *****- la pct. 6 - *Nu este justificata fapta contravenţională, fiind una generalistă.* indicând că a în perioada de timp - august 2024, în timp ce se afla la adresa menţionată (mun. Chişinău, str. Testimiţeanu 19/3, - ap 84), aş fi acceptat şi a primit mijloace băneşti prin 13 conexiuni cu operatorul băncii din Federaţia Rusă, Banca Comercială Promsvyazbank (PSB) în calitate de recompensă în scopul influenţării procesului electoral la Referendumul Constituţional electoral 2024. Asrfel, indică că nu am primit nici un transfer prin nici o aplicaţie bancară, si nici nu am pretins mijloace băneşti în scopul exercitării unui drept electoral. Iar, sintagma de tip *„în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor”* - este una subiectivă şi declarativă, *or* din probele care urmează să le prezint instanţei de judecată, şi anume Fişa de însoţire a Buletinul de identitate, se retine că. nu și-a exercitat dreptul de vot din anul 2021 când a fost la vot la alegeri parlamentare anticipate (11.07.20211).

Solicită contestatara: admiterea contestației; anularea procesului verbal cu privire la contravenție MAI06 nr. *****din 10 aprilie 20255 și a Deciziei de sancționare adoptată în privința contestatarului; încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatarului lipsește fapta contravenției stabilită de art. 47[1] Cod contravențional.

Totodată, solicită și repunerea în termen a contestației, or cu procesul-verbal inițiat pe numele său a aflat abia la data de 30.09.2025 cînd s-a prezentat la executorul judecătoresc Ababii Liliana făcînd cunoștință cu procedura de executare și procesul-verbal.

În cadrul ședinței judiciare contestatara Rusu Andrian fiind citat legal în ședința de judecată s-a prezentat, susținînd integral contestația, expunîndu-se pe motivele de fapt și de drept invocate în ea**.**

Agentul constatator Calmîș Vasile, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, motive pentru care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, cu repunerea în termen a contestației, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării:

Potrivit prevederilor art.448 alin. (1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)".Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale". (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

Referitor la repunerea în termen, instanța de judecată consideră necesar de a fi repusă în termen de depunere a contestației, or procesul-verbal a fost întocmit în lipsa contravenientului **Rusu Andrian,** nu i-a fost expediat procesul-verbal cu privire la contravenție, din care considerente afirmațiile ultimului că a făcut cunoștință cu procesul-verbal de la executorul judecătoresc, instanța de judecată le consideră veridice și întemeiate, urmînd a fi repus în termenul de contestare.

În cauza data este evident că, la 10.04.2025 ora 13:21, agentul Calmîș Vasile a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a emis decizia de sancționare în privința lui **Rusu Andrian** prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional, aplicată față de acesta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Examinând susținerile formulate în contestație, **Rusu Andrian** indică faptul că agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce confirmă comiterea de către **Rusu Andrian** a faptei imputate, nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care să confirme acest fapt. Totodată a menționat că unul din elementele de bază a procesului-verbal este locul și timpul săvîrșirii faptei contravenționale, însă agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale (*se indică august 2024*).

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) Cod contravențional la 25.09.2025 cet. **Rusu Andrian** a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator IP

Centru al DP mun. Chișinău, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional, indicînd că cu procesul-verbal cu privire la contravenție a făcut cunoștință la 30.09.2025 ce se confirmă prin actele corespunzătoare anexate la contestație.

Având în vedere cele reținute mai sus, instanța constată că cet. **Rusu Andrian** a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare, adică în 15 zile de la data cînd a făcut cunoștință cu procesul-verbal.

În temeiul art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie contravențională, în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil printre care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

În ceea ce priveşte fapta contravenţională imputată și modul de încadrare juridică stabilită de agentul constatator, instanţa constată că în conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Reeșind din art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod. Alineatul (8) al aceleiași norme de drept prevede, că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

După cum rezultă din articolul 425 Cod contravențional**,** probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței

sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea forței probante a mijloacelor de probă este de competența organului investit cu soluționarea cauzei contravenţionale, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Ca urmare, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Ulterior, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Mai mult, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului
contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate.În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul
reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, a contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana indicată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, **Rusu Andrian** a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025 întocmit în privința **Rusu Andrian**, sunt anexate careva înscrisuri (raportul SP-5 din 08.04.2025), dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Astfel, instanța constată că respectivele documente nu permit verificarea în mod concludent și imparțial a celor reținute de agentul constatator, nefiind coroborate cu alte mijloace de probă sau nefiind susținute de o relatare detaliată, coerentă și verificabilă a faptei pretinse. În lipsa unui probatoriu suficient și convingător, instanța nu poate da eficiență procesului-verbal contestat, reținând că sarcina probei privind existența contravenției și vinovăția persoanei vizate revine exclusiv organului constatator. Or, instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție, fapt ce derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

În speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil însă agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, **Rusu Andrian** a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Referitor la cauza supusă judecății, s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al DP Chișinău, contestatarul **Rusu Andrian** a fost sancţionat cu amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că, **Rusu Andrian** în perioada lunii august 2024 a acceptat și primit mijloace bănești prin 13 conexiuni cu operatorul bancar din Federația Rusă, a Băncii comerciale Promsvyazbank, în calitate de recompensă cu scopul influențării procesului electoral „Referendumul Constituțional electoral 2024”.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Potrivit cadrului procedural instituit prin art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională. În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

În concret, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, **Rusu Andrian** a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, **Rusu Andrian** a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare și anume că a primit mesaje pe telefonul său mobil, fără a fi prezentate probe. Or, acestă constatare nu este susținută de niciun alt mijloc de probă relevant și concludent care să permit verificarea obiectivă a celor invocate. Mai mult, fapta reținută nu este prevăzută expres de legislația contravențională ca fiind sancționabilă, în lipsa unei norme juridice care să o califice în mod clar drept contravenție și să stabilească o pedeapsă corespunzătoare.

În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicaţie, în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale. Lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenienta) nu este, prin ea însăşi, un mijloc de probă concludent, acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravenţional.

Datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientei şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigaţiei. Or, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional-criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal ca fiind probă, aşa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravenţional. Calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravenţional, instanţa de judecată atrage atenţia că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport.

În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientului, se specifică că acesta a primit şi a acceptat mijloace financiare. Însă, din textul înscris la pct. 6 „Fapta contravenţională „ al procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar

cum anume şi în care circumstanţe **Rusu Andrian** a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, probe ce nu au fost prezentate de către agentul constator atît la etapa documentării cazului contravenţional, cît şi în şedinţa de judecată. Or, coruperea electorală (art.47/1 din Codul contravenţional) cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului.

De asemenea, instanţa reţine, că agentul constatator nu a adus nicio dovadă că în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/ acceptării/ recepţionării/ extragerii/ primirii de mijloace băneşti. Lipsa probei efective afectează grav temeinicia incriminării.

Art. 425 alin. (3) Cod contravențional RM prevede că aprecierea probelor este facultatea exclusivă a instanței, iar aceasta trebuie să se bazeze pe convingerea formată din analiza obiectivă a probelor. În prezentul caz, nu există în proces date tehnice sau scripturi care să ateste că persoana a primit sau vizualizat mesajele incriminate → nu a fost probat.

La fel, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

Astfel, agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientului, cît şi nu a prezentat probe precum că persoana a primit, a acceptat şi a extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui **Rusu Andrian**, or demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui **Rusu Andrian**, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, cît și în speță nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și pertinente, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo.

În hotararea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței, Curtea Europeană a reținut, nuanțat, că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării (paragraful 28). Prin urmare, prezumția de nevinovăție nu are caracter absolut, dupa cum nici prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, dar prezumția de veridicitate nu poate opera decat până la limita la care prin aplicarea ei s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvârșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal deși din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsa de vinovăția „acuzatului", dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În conformitate cu prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În acelaşi context, ca urmare a celor constatate, instanța relevă că decizia de sancționare – adoptată în prezența unor astfel de constatări, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 CC al RM, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare, respectiv în lipsa unei învinuiri veridice și demonstrate, precum şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, instanța atestă inadmisibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui **Rusu Andrian**, or o asemenea hotărâre ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept, iar potrivit prevederilor art. 7 CC, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, din care considerente în temeiul prevederilor art.441 alin. (1), lit. a), procesul contravențional pornit urmează a fi încetat **din lipsa faptului contravenției**.

În circumstanţele constatate şi descrise supra, ţinând cont de prevederile art. 425 Cod contravenţional, precum şi de prezumţia de nevinovăţie de care se bucură

contravenientul, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa consideră necesar de a admite ca fiind întemeiată contestația înaintată de **Rusu Andrian** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025 și a deciziei agentului constatator din data de 22.05.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 441 alin.(1) lit.a), 442, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se repune în termen de declararea contestației depuse de **Rusu Andrian.**

Se admite contestația depusă de **Rusu Andrian** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025 și a deciziei agentului constatator din data de 10.04.2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional – ca find întemeiată.

Se anulează procesul contravențional MAI06 nr. *****din 10 aprilie 2025 şi decizia de sancționare din 10.04.2025 privind atragerea lui **Rusu Andrian** la răspundere contravențională în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional al R.M, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Ion DADU
Copia corespunde originalului
Judecătorul Ion DADU